

Palotás Károly
okleveles erdőmérnök
1926 – 2001

1926. X. 2. Pécsen született. 2001. I. 29-én Pécsen hunyt el és Sellyén helyezték örök nyugalomra. Édesanyja neve: Piribauer Erzsébet. 1947-ben érettségizett Baján a III. Béla gimnáziumban. Az erdőmérnöki tanulmányait 1951-ben fejezte be és 1952-ben szerezte meg oklevelét.

A Mecseki Erdészeti Rt. jogelődjeinél lépett munkába 1953. április elsején a Sellyei Erdészetnél mint erdőművelési műszaki vezető. Azon kevés erdőmérnökök közé tartozott, akik ugyanazon erdészetnél kezdték meg a szakmai pályafutásukat, mint ahonnan nyugdíjba mentek és szinte végig ugyanabban a beosztásban voltak. 1986. évi nyugdíjazásáig erdőművelési műszaki vezető volt, egy rövid idő ki-

vételével, amikor az erdészeti vezetői teendőket látta el.

Igazi erdőművelő volt. Hatalmas tapasztalatokat szerzett a Dráva síkján, az Ormánságban levő erdők felújításában. Sikeresen alkalmazta felújításokban a makkvetést, miután a köztes használat megszűnt. A nemes nyárok karódugvánnyal történő ültetését az erdőgazdaságnál egyedül ő alkalmazta. A csemeteket mintaszerűen kezelte. A magfelvásárlást lelkiismeretesen végezte. Messze környékről hozták az erdei magokat átvételre Sellyére. A magok eredetére vonatkozó igazolást ő adta ki. A magkereskedelem nagy nyereséget hozott az erdészetnek. A helikopteres gyomirtást mintaszerűen szervezte meg. Még a helikopterre is felszállt. A károsító lepkék csapdával való befogását vizsgálta az Erdészeti Tudományos Intézet segítségével.

Sokat tett a háborús időkben elhanyagolt fiatalosokért, és a rongtott erdők átalakításá-

ért. Sikeres erdőtelepítések fűződnek a nevéhez: Millér (Dencsháza), Tóti részek, „A húsz holdas” (Teklafalu), a Szigetvári Konzervgyár területén a kazettás ülepítők. Ő kezelte a Sellyei Draskovics kastély parkját. A környék fásításában közreműködött.

Nyugdíjazása után a Zalaikai Tsz.-nél erdészeti ügyintézőként vállalt munkát.

Szükszavú, de humoros, társaságot kedvelő jó szakember volt, aki szerényen „hangtalanul” végezte eredményes munkáját. A zenét kedvelte, fehér asztal mellett kivette a cigány kezéből a nagybőgőt és ő adta meg a zene ritmusát.

Családszerető, gondos férj és édesapa volt, aki köztisztviselőként állt mind az erdészeti, mind a város lakói körében.

A család és a munkatársak elbeszélése alapján lejegyezte:

Dr. Tóth Aladár
főerdőmester

**Az Országos Erdészeti Egyesület a 2003. évi SZJA 1%-ából kapott 1 918 944,- Ft-ot az alábbiak szerint használja fel:
1 151 366,- Ft-ot szociális segélyezésre az Erdészcsillag Alapítványnak átutal,
767 578,- Ft-ot működési célokra**

Köszönjük tagtársaink és támogatóink felajánlását!

Az Erdészcsillag Alapítvány Kuratóriuma szeptember 27-én tartott ülésén megtárgyalta az OEE Szociális Bizottsága 2004. évi segélyezési javaslatát és az alábbi határozatot hozta:

Az Alapítvány a rendelkezésre álló 1 280 000,- Ft segélykeretét teljes egészében szociális segélyezés kifizetésére használta fel: beérkezett 48 kérelem, segélyben 47 fő részesül 20 000–40 000,- Ft között.

Karácsonyra

- **Gyökerek és lombok I-II-III. kötet 2.000,- Ft/kötet áfa-val együtt**
- **Erdőgazda társasjáték 5 640,- Ft/db áfa-val együtt**

Térítés nélkül:

- **Erdőgazda adózás**
- **Erdei iskoláknak ajándék könyvek**

Fekete István újra otthon

2004. augusztus 14-én gyermekei – a Chicagóban élő István és az ausztriai Bregenzben letelepedett Edit – döntése szerint, szülőfalujában, Göllén, újratemették Fekete István József Attila díjas író. Az író egykori szülőházánál (ma Fekete István Múzeum) felállított ravatal előtt a tisztelők ezrei rőták le kegyeletüket. A katolikus templomban 9 óra 30-kor kezdődött gyászmisét *Balás Béla* kaposvári megyés püspök celebrálta.

Dr. Schneider Márta, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztérium helyettes államtitkára méltatta az író munkásságát, európaiságát, és kifejezte reményét, hogy EU-csatlakozásunkkal Fekete István külföldi ismertsége is növekszik. A Nemzeti Kegyeleti Bizottság, a Magyar Írók Szövetsége, és az olvasó emberek nevében *Jókai Anna*, Kosuth-díjas író mondott búcsúbeszédet.

A temetőbe hintó vitte a hamvakat, ahol *dr. Gyenesei István*, Somogy megye Köz-

gyűlésének elnöke, majd a család nevében *iffj. Fekete István* búcsúzott.

A szépen felújított Szent Vendel-kápolna falán elhelyezett emléktáblát – amelyen a „Ballagó idő” című regény egy gondolata olvasható – *Bodó Imre*, a dombóvári Fekete István Kulturális Egyesület elnöke leplezte le.

A szertartáson az író földi maradványai mellett feleségét és hűséges kutyájakat, Bogácsot is újratemették.

Detrich Miklós

